

Shemuel I 13:3-7 Rallying for War

1. Don Isaac Abarbanel to Shemuel I 13:3

לפי שהיו הפלשתים מושלים בישראל היו להם נציבים בארץ ישראל, והם האנשים אשר היה להם היכולת וההנהגה מידי פלשתים למשול על ישראל ולגבות מהם במס.

וזכר שיונתן כדי להרחיק ריב ומדון ולמרוד בפלשתים הרג את נציב הפלשתים אשר היה יושב בגבע ויודע הדבר הזה לפלשתים, ושאל צוה לתקוע בשופר להזהיר העם שישמרו מהאויבים... ולהאסף מקניהם הביתה, וגם כדי שיבואו אל המלך לעזור במלחמה:

Because the Plishtim ruled Israel, they had *netzivim* in Israel – men who had the power and leadership, authorized by the Plishtim, to rule Israel and collect taxes from them.

It told that Yonatan, to catalyze a fight and rebel against the Plishtim, killed the *netziv* of the Plishtim in Geva. The Plishtim found out, and Shaul commanded to blow the shofar to warn the nation to be careful of the enemy... And to gather their cattle home, and so that they would come to the king to help in the war.

2. Malbim to Shemuel I 13:3

עשה זאת שלא מדעת אביו

He did this without his father's knowledge.

3. Ralbag to Shemuel II 1, Toelet 1

שראוי לאדם שלא ימסור עצמו לסכנות, הלא תראה כי יונתן בהכותו נציבי פלשתים אשר בגבע בנימין כמעט שסכן כל ישראל לולי ד' שהיה לו, ואין ראוי לאדם לסמוך על הנס, כל שכן עם מה שהיה רואה מהפקד כלי המלחמה מישראל עד שלא נמצא חרב וחני' כי אם ביד שאול ויהונתן.

That one should not put himself in danger. You see that Yonatan, in striking the Plishti *netzivim* in Geva Binyamin, almost endangered all of Israel – if not for Hashem supporting him. One should not rely on a miracle – certainly given the lack of weapons among Israel, to the point where only Shaul and Yehonatan held swords and lances.

4. Rashi to Shemuel I 13:3

ישמעו העברים - שמרדנו בפלשתים וישמרו מהם:

The Hebrews will hear – that we have rebelled against the Plishtim, and they will be cautious of them.

5. Malbim to Shemuel I 13:3

אחר ששלח את העם לאוהליו הוצרך להודיעם שישמעו להכין א"ע למלחמה:

Since he had sent the nation home, he needed to inform them to listen, to prepare themselves for war.

6. Reuven? Shoftim 3:13, Shoftim 5:15-16

Shemuel I 13:8-14 Failure #1

7. Abarbanel to Shemuel I 13:11-12

האחת לפי שהוא שמואל לא בא "למועד הימים", והוא מועד השבעת ימים אשר אמר לו שיוחיל עד בואו. והשנית שפלשתים נאספים מכמש והעם היה נפץ מעליו. הסבה השלישית שפחד אולי ירדו פלשתים אליו הגלגל, ולפי שפני ד' לא חלה והיה מוכן להענש אם לא יתדבק בקל יתברך, לכן העלה העולות, כי היו הקרבנות אמצעי וסבה גדול להדבק בד' יתברך.

First, because he, Shemuel, did not come "on the appointed day," the occasion of the seven days he had told him to wait for his arrival. Second, the Plishtim were gathering in Michmas, and the nation was scattering from him. And third, he feared that the Plishtim might descend to him in Gilgal, and because he had not appealed to Gd and he was set to be punished if he would not stick to Gd, therefore he brought the korbanot; the korbanot were a medium and great catalyst for sticking to Gd.

8. Malbim to Shemuel I 13:9

"ויאמר שאול [הגשו אלי וכו']" כי בכ"ז לא התחיל מלחמה בלא שמואל, רק העלה העולה, שהוא לחלות את פני ד' שיעזרהו, וחשב ששמואל לא צוהו רק שלא ילחם עד יודיעהו מה יעשה, לא על שלא יקריב קרבן:

"And Shaul said [Bring to me, etc.]" – For he still did not begin the war without Shemuel; he only brought the burnt offering, appealing to Gd to help him. He thought Shemuel had only told him not to fight until he would tell him what to do, and not to refrain from bringing the korban.

9. Rashi to Shemuel I 13:11

למועד הימים - בתחלת היום:

"On the occasion of the days" – At the start of the day

10. Abarbanel to Shemuel I 13:13

שמואל אמר לשאול כאשר משחו שלשה דברים:

האחד "והנה אנכי ירד אליך להעלות עולות ולזבוח זבחי שלמים," ובזה הודיעו שעם היות היחיד מקריב בבמה, הנה באותו זמן ומקום היה הרצון האלקי שלא יקריב כי אם שמואל.

הדבור השני הוא "שבעת ימים תוחל עד בואי אליך," רוצה לומר ששם בגלגל יקוה ויוחיל שבעת ימים, ולא עשה בזה הגבול בדיוק על שבעת הימים, אבל אמר "עד בואי אליך," רוצה לומר יהיו שבעת ימים או יותר, על כל פנים תוחיל עד בואי אליך. כל שכן אם היה הגבול השבעה ימים שאמר לו שמואל מכוון לזבחים שיזבח שבעת ימי מלואיו, לא שיקוה אותו שבעת ימים לבד כמו שזכרתי שם, ויהיה שבעת ימים דבק למעלה הימנו "לזבוח זבח שלמים שבעת ימים"...

הדבור השלישי הוא "והודעתי לך את אשר תעשה," רוצה לומר שלא יסכים בעצמו לעשות דבר מהמלחמה באותו מקום, כי לא הדבר כמו שיחשוב, אבל הנביא יודיעהו את אשר יעשה וזה להודיעו שתהיה תשועת המלחמה ההיא בדרך נס (כמו שהיה בענין יהונתן ונערו) וזרועו לא יושיע לו.

For Shemuel told Shaul three things when he appointed him:

1: "Behold, I will descend to you to bring up burnt offerings and to slaughter peace offerings." With this he informed him that even though any individual may sacrifice on a *bamah*, at that time and place the Divine desire was that only Shemuel should sacrifice.

2: "Wait seven days until I come to you," meaning that he should anticipate and wait seven days there in Gilgal. He didn't set a precise deadline of seven days with this, but he said, "until I come to you," meaning it would be seven or more days, and anyway "you shall wait until I come to you." Certainly, if the deadline of seven days which Shemuel mentioned referred to the sacrifices, that he would sacrifice for seven days of *miluim*, not that he should wait for only seven days, as I mentioned there. "Seven days" referred to its antecedent, "to slaughter peace offerings for seven days"...

3: "I will tell you what you shall do," meaning not to decide unilaterally to go to war there. For it was not as he thought; the prophet would tell him what to do. This would show him that the military salvation would be miraculous (as it was with Yehonatan and his youth), and his might would not save him.

11. Moshe Halbertal and Stephen Holmes, *The Beginning of Politics*, pg. 26

Turning worthy ends into disposable means, including the instrumentalization of religion and the sacred by rivals for power, is a central theme in Samuel, and it surfaces already in this short and harsh encounter. An offering has to be sacrificed before the battle. The king, who in the new dispensation has been divested of any significant religious role, has been made dependent on the comings and goings of the prophet, who had insisted that he must preside personally over the offering. The prophet's claim to an exclusive role in religious ritual became a tool to be used in a competitive struggle manipulated by the personally embittered prophet. Samuel used this presumptive monopoly over ritual sacrifices to shake the throne of the anointed king.

12. Rashi to Shemuel I 13:14

שכן אמר משה בתורה "לבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים וגו'" (דברים י"ז כ') - הא אם סר לא יאריך ימים.

For so said Moshe, "Not to stray from the mitzvah, right or left, so that he will have a long reign etc." (Devarim 17:20) – so if he strayed, he would not have a long reign.

13. Radak to Shemuel I 13:13

כבר ראית מה שאמרתי לך ולישראל הכל מתקיים, ועתה כי לא האמנת שאבא בזמני כפרת בי ובנבואתי ולא שמרת את מצות ד' אלקיך אשר צוך על ידי, שאני אמרתי לך ולישראל בשמו "ולא תמרו את פי ד'" והנה אתה מרית את פי ד' וסלקת בטחוננו מלבך כי חשבת שלא תושע אתה וישראל אם תוחיל עוד:

You have already seen that what I tell you and Israel is fulfilled. Now, because you didn't believe that I would come on time, you have denied me and my prophecy, and you did not observe the command of Hashem your Gd, instructed at my hand, when I told you and Israel in Gd's Name, "And you shall not rebel against the word of Gd," and now you have rebelled against His word... You have rebelled against the word of Gd and removed faith in Him from your heart, thinking that you and Israel would not be saved if you waited.

14. Abarbanel to Shemuel I 13:13

ולפי שעבר על דברי הנביא היה חייב מיתה, כמו שאמר (דברים י"ח י"ט) "והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי הנביא אשר ידבר בשמי אנכי אדרוש מעמו", כל שכן שהיה סבת זה אליו מיעוט האמנה והנטיה ממצות הקל יתברך. והענין דומה לענין עוזא ששלח ידו בארון האלקים...
Because he violated the words of the prophet, he was liable for death, as Devarim 18:19 says, "And the one who does not listen to the words of the prophet who speaks in My Name, I will punish him." Certainly when this was caused by lack of faith and straying from the command of Gd. It is like Uza, when he extended his hand to the Ark of Gd...

15. Radak to Shemuel I 13:14

ברוח נבואה אמר לו זה, אבל לא ידע שמואל עדיין מי הוא:
He said this prophetically, but Shemuel did not yet know whom it would be.

16. Shemot 24:12-18 (JPS translation)

ויאמר ד' אל משה עלה אלי ההרה ויהיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלקים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחוור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם: ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: וישפן פבוד ד' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה פבוד ד' כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בקר ארבעים יום וארבעים לילה:

The Lord said to Moses, "Come up to Me on the mountain and wait there, and I will give you the stone tablets with the teachings and commandments which I have inscribed to instruct them." So Moses and his attendant Joshua arose, and Moses ascended the mountain of Gd. To the elders he had said, "Wait here for us until we return to you. You have Aaron and Hur with you; let anyone who has a legal matter approach them." When Moses had ascended the mountain, the cloud covered the mountain. The Presence of the Lord abode on Mount Sinai, and the cloud hid it for six days. On the seventh day He called to Moses from the midst of the cloud. Now the Presence of the Lord appeared in the sight of the Israelites as a consuming fire on the top of the mountain. Moses went inside the cloud and ascended the mountain; and Moses remained on the mountain forty days and forty nights.

17. Shemot 32:7

וינדבר ד' אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים:
And Gd said to Moshe: Go, descend, for your nation, whom you brought up from Egypt, has become corrupt.

18. Rashi to Bamidbar 20:10 (and see Bamidbar Rabbah 19:9)

"המן הסלע הזה נוציא" - לפי שלא היו מכירין אותו, לפי שהלך הסלע וישב לו בין הסלעים כשנסתלק הבאר, והיו ישראל אומרים להם "מה לכם מאיזה סלע תוציאו לנו מים", לכך אמר להם "המורים" ... מורים את מוריהם, "המן הסלע הזה" שלא נצטוינו עליו "נוציא לכם מים."
"Will we produce water from this stone" – Because they did not recognize it, because the stone [of Miriam] went among the stones when the well left. Israel said to them, "Why do you care from which stone you produce water for us?" So Moshe called them *morim*... those who teach their teachers, "From this stone" regarding which we were not instructed "shall we produce water for you?"